

— 2) m. a) die Sonne ÇABDA. im ÇKDr. — b) N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 612. Sij. in der Einl. zu RV. 24, 2 v. u. प्रकाशात्मन्, प्रकाशात्मपति oder प्रकाशात्मस्वामिन् N. eines philos. Autors HALL 88.

प्रकाशात्मपति und प्रकाशात्मस्वामिन् s. u. प्रकाशात्मन् 2, b.

प्रकाशानन्द (प्र° + आनन्द) m. N. pr. eines philos. Autors HALL 99.

प्रकाशिता (von प्रकाशिन्) f. das Hellsein, Helle, Licht: अज्ञानं तमो-भूतं प्रज्ञानं तु प्रकाशिता MBh. 12, 6228.

प्रकाशित्व (wie eben) n. dass.: प्रभुः सूर्यः प्रकाशित्वे MBh. 1, 3576.

प्रकाशिन् (von प्रकाश) adj. 1) hell, leuchtend: सूर्या यस्मिंस्तु सैवर्षाः प्रकाशते प्रकाशिनः MBh. 4, 1353. स्वल्पनसमिद्धवपुः 1, 1434. शराम्बुधा-रे समरे शस्त्रविद्युत्प्रकाशिनौ 8, 603. 6, 3100. HARIV. 13460. विद्युत्सम-प्रकाशिनी (नेत्रे) R. 6, 37, 67. स° unsichtbar MBh. 13, 1075. — 2) an's Licht bringend, offenbar machend: आदित्य इव भूतानां श्रीगुणानां प्रका-शिनी Spr. 3120.

प्रकाशीकर (प्रकाश + 1. कर्) 1) beleuchten, hell machen: विद्युद्भासा षट्काशीकरोति (येनानि) VARAH. BRH. S. 29, 32. — 2) veröffentlichen, allgemein bekannt machen HARIV. 7034.

प्रकाशीकरण (vom vorherg.) n. das Erleuchten, Erhellen R. GORR. 2, 5, 18.

प्रकाशोभाव (von प्रकाश + भू) m. das Hellwerden, Morgendämme- rung Nir. 12, 1.

प्रकाशेत् (प्र° + इत्) adj. unsichtbar Çik. Ch. 141, 12.

1. प्रकाश्य (vom caus. von काष् mit प्र) adj. zu erhellen, an's Licht zu bringen, zu manifestiren SĀMKAJ. 32. ÇAM. zu BRH. Ān. Up. S. 85. 288. स° nicht zu zeigen, nicht vor die Öffentlichkeit zu bringen MĀK. 61, 8. Verz. d. Oxf. H. 89, b, 21.

2. प्रकाश्य n. falsche Form für प्रकाश्य Helle MBh. 8, 1960. प्रका-श्यं तु गतो मार्गश्चेन्नेोदयता तदा R. 4, 8, 43. प्रकाश्यं मनसो नीतास्ते (पदार्थाः) मात्रा नास्य so v. a. zu Gemüthe geführt MĀK. P. 44, 8.

प्रकाश्यता (von 1. प्रकाश्य) f. das Offenbarsein: पात्रापात्रविवेकत्वव्या-तिर्नया प्रकाश्यताम् muss offenbar gemacht werden RĀG. T. 3, 317.

प्रकाश्या (von 3. कर् mit प्र) n. das Ausstreuen, Hinwerfen: अन्नप्र-काश्यां यतु मनुष्यैः क्रियते भुवि MĀK. P. 31, 8.

प्रकीर्ण (wie eben) 1) m. = प्रकीर्ण Guilandina Bondue Juss. RĀG. im ÇKDr. — 2) n. Allerlei, Vermischtes, Miscellanea; = ग्रन्थविच्छेद ÇATĀDH. im ÇKDr. TRIK. 3, 2, 23 (im Inhaltsverzeichnis fälschlich durch चामर Fliegenwedel erklärt). — Die adj. Bedeutungen s. u. 3. कर् mit प्र. Nachzutragen wäre die Bed. vereinzelt dastehend, nirgends erwähnt (घनुक्त): °पातक Viṣṇu im ÇKDr. u. प्रकीर्णक.

प्रकीर्णक (von प्रकीर्ण) 1) adj. zerstreut liegend, vereinzelt vorkom- mend: वायव्यं (वज्रं) च यवोपममशोककुसुमप्रभं समुद्दिष्टम् । स्रोतः खनिः प्रकीर्णकमित्याकरसंभवस्त्रिविधः ॥ VARAH. BRH. S. 81, 10. n. nach WIL- son eine gerichtliche Entscheidung eines in den Gesetzbüchern nicht vor- gesehenen Falls. — 2) Fliegenwedel, n. AK. 2, 8, 4. 31. TRIK. 3, 3, 32. H. 717. an. 4, 18. fg. MED. k. 196. HĀ. 172. HALĀ. 2, 268. Im Epos m. Haarbüschel, als Schmuck bei Pferden, MBh. 7, 1575. 2315. 8638. 8, 753. 4913. सद्यैः — युक्तयेतप्रकीर्णकैः R. 6, 86, 9. — 3) Pferd, m. H. p. 176. MED. ÇABDĀTHAK. bei WILS. n. H. an. — 4) n. Allerlei, Ver- IV. Theil.

misches, Miscellanea; = ग्रन्थभेद TRIK. H. an. Ind. St. 1, 36, 16. — 5) n. Ausdehnung TRIK. H. an. MED.

प्रकीर्णकेशी (प्र° + केश) f. Bein. der Durgā (aufgelöste Haare ha- bend) H. p. 35.

प्रकीर्तन (von कीर्त्य mit प्र) n. das Verkünden, laute Aussprechen, — Preisen: पतंगपतेः (obj.) MBh. 1, 1545. गुह्यनाम° MĀK. P. 19, 13. प्रकी- र्तना f. Erwähnung, Nennung Nir. 7, 9.

प्रकीर्ति (von 2. कर् mit प्र) f. rühmende Erwähnung: तव (obj.) प्र- कीर्त्या जगत्प्रकृष्यत्यनुरूपते च BHAG. 11, 36.

प्रकीर्य (von 3. कर् mit प्र) 1) adj. auszustreuen MED. j. 91. — 2) m. = पुतिकरञ्ज Guilandina Bondue Juss. AK. 2, 4, 2, 28. MED. RATHAM. 156. = धृतरञ्ज und रीठारञ्ज RĀG. im ÇKDr. — Suçā. 1, 146, 4.

प्रकुञ्च m. ein best. Hohlmaass (etwas mehr oder weniger als eine Handvoll) Suçā. 1, 158, 9. 2, 30, 13. 75, 1. 320, 9. — Vgl. कुञ्चि.

प्रकुञ्चता in der Stelle: प्रकुञ्चतपि चैव श्रःसुत्यपि पूं मिन्वति ÇAT. Br. 3, 7, 3, 3.

प्रकुल n. ein schöner Körper ÇABDĀTHAK. bei WILS. ÇKDr. angeblich nach TRIK. Einige Hdschr. sollen प्रकुल lesen.

प्रकूटा s. पच°.

प्रकूष्माण्डा f. Bein. der Durgā H. p. 52. — Vgl. कूष्माण्डा.

प्रकृत 1) partic. s. u. 1. कर् mit प्र. Nachgetragen könnte noch wer- den: angestellt, mit Etwas beauftragt Schol. zu KĀT. Çā. 865, 5 v. u. in Rede stehend 171, 2. 365, 9. 404, 8. 401, 21. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaṇa अश्वादि zu P. 4, 1, 110.

प्रकृता (von प्रकृत) f. das Begonnensein, in-Ausführung-Stehen: कर्मणाः ÇAT. Br. 6, 5, 3, 8. 4, 15.

प्रकृतत्व (wie eben) n. das in-Rede-Stehen ÇAM. zu KĀND. Up. S. 12, 72.

प्रकृति (von 1. कर् mit प्र) f. Vor. 26, 183. 1) Voraussetzung; die ur- sprüngliche, natürliche Form, — Gestalt, ein solcher Zustand; Grund- form, das Ursprüngliche, Primitive (Gegens. विकृति Veränderung, Modification, das Abgeleitete, Secundäre): दिग्घस्तप्रकृतिः so v. a. eine Himmelsgegend setzt die Hände voraus Nir. 1, 7. पदप्रकृतिः सं- कृता पदप्रकृतीनि पार्श्वदानी 17. RV. PĀT. 2, 1. तत्कथमनुदात्तप्रकृति नाम स्यात् Nir. 1, 8, 5, 23. हि° 2, 2. प्रकृतय एवैकेषु भाष्यते विकृतय ए- केषु ebend. ततोतेः पूर्वया प्रकृत्या 28. ÇAM. 1, 10. स्पर्शस्योष्मप्रकृतेः her- hervorgegangen aus einem primitiven Ūsman RV. PĀT. 6, 9. 10. 11, 19. 16, 5. 14. °दर्शन AV. PĀT. 4, 73. °स्वर S. 261. पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं die ursprüngliche Betonung des vorangehenden Wortes im Compositum P. 2, 2, 18, Vārt. 10. °जम् eine ursprüngliche Media P. 3, 4, 54, Sch. प्रकृतिं चापि वेत्थास्य (धर्मस्य) विकृतिं चापि भूयसीम् MBh. 3, 1298. 1297. द्वा निषेधौ प्रकृत्यर्थं गमयतः so v. a. zwei Negationen bejahen Sch. zu Çik. 10, 6. शब्दार्थप्रकृतौ wenn die Bedeutung keinen Laut von sich geben» die ursprüngliche ist P. 6, 2, 80. जनिकर्तुः प्रकृतिः so v. a. die Ur- sache des Entstehenden P. 1, 4, 30. 5, 1, 12. 2, 1, 36, Vārt. 1. सप्रारं वा- रिधाराणां भुवश्च प्रकृतिं पराम् MBh. 7, 2864. ततः प्रधानमसृजत्प्रकृतिं स शरीरिणाम् 14, 522. भूत° Nir. 14, 3. सर्वबीज° (ist die Erde) Çik. 1. (पेशाच्याः) प्रकृतिः शीरसेनी dem P. liegt das Ç. zu Grunde, das P. wird vom Ç. abgeleitet VARAHUKI 10, 2. 11, 2. 12, 2. Diejenige Handlung, zu